

ກົງກະຮຽງ

ฉบับທີ ១, ២៣១ (ພ.ສ. ២៥៣៥)

ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຈານບັນຍຸງຕື່ບໍ່ສ່ວນແໜ່ງໜາຕີ

ພ.ສ. ២៥០៧

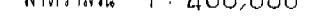
ອາສັຍ້ອໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາດຮາ ៥ ແລະ ມາດຮາ ៦ ແໜ່ງພຣະຈານ
ບັນຍຸງຕື່ບໍ່ສ່ວນແໜ່ງໜາຕີ ພ.ສ. ២៥០៧ ຮັ້ມນຕໍ່ວ່າກາຮຽງແກຍຕຣ
ແລະ ສາກຣນ໌ອອກກົງກະຮຽງໄວ້ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

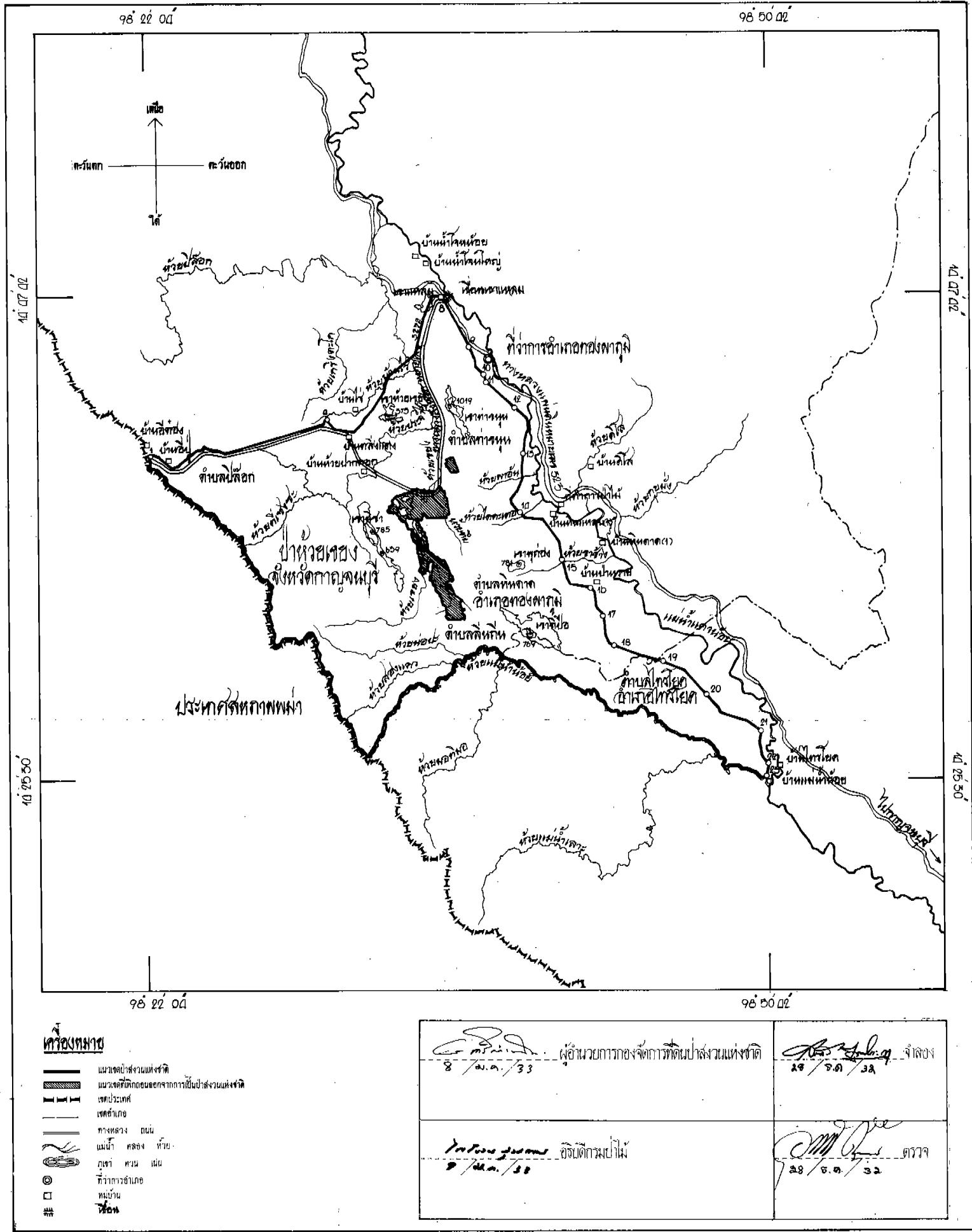
ໃຫ້ເທິກຄອນນໍາຫວຍເຂົາຍ ໃນທົ່ວທຳບັນຫຼາຍຫຸນ ອຳເກອຫອງພາກຸມ
ຈັ້ງຫວັດກາຍູຈນເງິ່ນ ຊຶ່ງເປັນບໍ່ສ່ວນແໜ່ງໜາຕີ ຕາມກົງກະຮຽງ ຂັບທີ ៤៨០
(ພ.ສ. ២៥០៥) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຈານບັນຍຸງຕື່ບໍ່ສ່ວນແໜ່ງໜາຕີ
ພ.ສ. ២៥០៧ ອອກຈາກການເປັນບໍ່ສ່ວນແໜ່ງໜາຕີ ນາງສ່ວນ ກາຍໃນແນວ
ເນື່ອທີ່ໃຫ້ເທິກຄອນຕາມແຜນທີ່ທ້າຍກົງກະຮຽງນີ້

ໃຫ້ໄວ້ ດັວນທີ ២៣ ພຖມການມ ພ.ສ. ២៥៣៥

ອາຄົນຕີ ອາກາກົມ

ຮັ້ມນຕໍ່ວ່າກາຮຽງແກຍຕຣແລະ ສາກຣນ໌

แผนที่ทารักษ์ภูมิภาคท่าวัง
 ฉบับที่ 1,231 (พ.ศ.2554)
 ขอบเขตการสำรวจพื้นที่บ้านบึงต่อไปนี้ ตามที่ระบุไว้ใน พ.ศ.2507
 ผู้สำรวจได้สำรวจพื้นที่ดังนี้ 14,180 ไร่
 ภาคทิศใต้ 1 : 400,000

ເລີ່ມ ១០៩ ຕອນທີ ១៤១ ຮາຊກິຈຈານແບກຢາ ១៣ ສຶງຫາຄມ ២៥៣៥

ໜໍາຍເຫດ:- ເຫດຜົກໃນການປະກາດໃຊ້ກູງກະທຽງຈົນນີ້ ຄື ເນື່ອຈາກການໄຟພໍາໄໝເລີດແໜ່ງປະເທດໄທ ມີຄວາມຈຳເປັນຕົ້ງໃຊ້ສັນກົມທີ່ພົນທະນາສ່ວນຂອງນາ້າຫຍເຢຍງ ໃນທົ່ວທີ່ຕຳມາດທ່ານຸ່ມ ອຳເກອທອງພາກຸມ ຈັງຫວັດກາສູງຈົນນຸ້ວ່າ ຊັງເປັນນຳສົງວົນແທ່ງໜໍາຕື່ມາດກູງກະທຽງ ຈົນນີ້ ៤៨០ (ພ.ສ. ២៥៣៥) ອອກຕາມຄວາມໃນພະຮາຊນີ້ຢູ່ນຳສົງວົນແທ່ງໜໍາຕື່ມາດ ພ.ສ. ២៥០១ ເພື່ອດຳເນີນກາຣາຕາມໂຄຮກກໍອສ້າງໂຮງໄຟພໍາພລັນນີ້ ເຊື່ອນາຫາແລ່ມ ຈັງຫວັດກາສູງຈົນນຸ້ວ່າ ເນື່ອທີ່ປະມາດ ១០,៤៨០ ໄວ່ ສາມຄວາມເພີກຄອນພົນທະນາດັ່ງກ່າວອອກຈາກການເປັນນຳສົງວົນແທ່ງໜໍາຕື່ມາດນຳສ່ວນ ຈົງຈຳເປັນຕົ້ງອອກກູງກະທຽງນີ້